Інфармацыйная культурна-грамадская газета Гарадоччыны

ГАСЦІНЕЦ

№ 12 (311) ВЕРАСЕНЬ 2021 ГОДА

БЕЛАРУСКІ АФАРЫЗМ

Змагайся, каб святое не звялось!

Адам Глобус

НАШЫ ДАРОГІ

КАНАЛІЗАЦЫЙНЫЯ ЛЮКІ СТАЛІ ПАСТКАЙ

«Дажынкі — 2014» значна паспрыялі дабраўпарадкаванню Гарадка. Але шмат было зроблена ў аўральным парадку. А што зроблена хутка — не заўжды якасна. Гэта датычыцца найперш каналізацыйных люкаў на дарогах. Ды і самаго стана асфальтавага пакрыцця тратуараў, укладання пліткі, пад'езда да дамоў і г.д.

Гаворка сёння пра каналізацыйныя люкі на дарогах ў Гарадку. Выробленыя з чыгуну гэтыя люкі з'яўляюцца пасткай для аўтамабілістаў. Асабліва, калі гэта новы кіроўца на гарадоцкіх дарогах, то спаўна адчуе нашу «гасціннасць». Праблема найперш у тым, што гэтыя люкі ўсталяваны з парушэннем нормаў і сталі ямамі для аўтамашын.

Адна справа, калі люк ніжэй узроўня дарогі на 10-20 мм і зусім іншая справа, калі ніжэй на 30-50 мм.

Найперш мне кідаюцца ў вочы такія люкі ў мікрараёне Гагарына. Дакладней на праездзе да гаражнага кааператыва «Гагарынец». Тут на адлегласці каля 30 метраў аж тры такіх «апушчаных» каналізацыйных люка — каля трохпавярховых дамоў 32 і 34.

Яшчэ больш заглыблены люк на паркоўцы каля дзіцячага садка № 3. Бацькі-кіроўцы яго ведаюць ужо сем гадоў. Люк пачаў зарастаць травой.

Падобных люкаў нашы чытачы могуць знайсці на розных дарогах у Гарадку. Але адзін з іх заслугоўвае асаблівага апісання.

Размешчаны гэты люк па вул. Валадарскага каля СШ № 1 на праездзе да крамы «Малако» і ён ужо амаль паўразбураны. Амаль чвэрць метра склала яго прасяданне. Камунальнікі ці іншыя службоўцы адзначылі яго небяспеку.

Хто ездзіць каля яго часта ведае пра небяспеку. Але як быць гасцям Гарадка ў цёмны перыяд года, калі цемра наступае ўсё раней і раней?

Каб прывесці небяспечныя люкі ў нармальны стан трэба ведаць усе гэтыя кропкі, а таксама мець сродкі і тэхніку для рамонта. Тут патрэбны рэйд уладаў і ДАІ і адпаведныя прадпісанні для дарожнікаў.

Напрыканцы жніўня дарожнікі адрамантавалі адзін аварыйны люк на з'ездзе па вул. К. Маркса каля крамы «Ганна» і «Белпошты». І гэта хутчэй выключэнне, чым элемент мэтанакіраваній дзейнасці па паляпшэнню стану дарог у Гарадку.

Але пры агульнай аўтамабілізацыі варта да стану дарог адносіцца па сучаснаму , а не па савецкіх лякалах.

Леанід Гаравы

МАЁМАСЦЬ

ЗНОС ЧАСТКІ ГАСПАДАРЧЫХ АБ'ЕКТАЎ

У Гарадоцкім раёне ў гэтым годзе мусяць спісаць і знесці толькі каля 10% гаспадарчых аб'ектаў, якія вызначаны на 2021-2023 гады.

Адпаведна рашэння Гарадоцкага райвыканкаму № 13 ад 13 студзеня на 2021 год з камунальнай маёмасці Гарадоцкага раёна павінна быць зпісана і знесена 12 аб'ектаў са 126 адпаведнага Пераліка аб'ектаў камунальнай маёмасці. Астатнія 114(!) адзінак маёмасці будуць знасіць у наступныя два гады.

Пра гэта магчыма даведацца з інфармацыі, якая размешчана на сайце Гарадоцкага райвыканкаму: gorodok.vitebsk-region.gov.by/ru/neiss-ru. У рубрыцы «Неиспользуемые объекты недвижимости» маецца інфармацыя, як пра знос маёмасці, так і яе рэалізацыю на аукцыёнах. На 2021 год уся такая дзейнасць па спісанню і зносу 12 будынкаў аднесена пераважна на трэцці квартал.

Толькі на чацверты квартал аднесена спісанне і ліквідацыя пілярам у аграгарадках Сцяпанавічы і Даўгаполле. Як гэта будзе адбывацца ў самую цёмную пару года магчыма толькі ўявіць. Гэтыя пілярамы спынілі сваю дзейнасць тры гады назад. Металалома на ўсталяванні дастаткова. Было бы добра, каб яны не паўтарылі лёс Стайкінскага спіртзавода, дзе знікла значная колькасць каляровага метала ў нулявых гадах. Спіртзавод жа ператварыўся ў друз, будучы старажытнай пабудовай каля пачатку ХХ стагоддзя.

А да канца верасня мусіць быць парадак на іншых 10 аб'ектах пасля спісання і зносу. Гэта кароўнік у в. Жукава, якія не працуе ужо 20 гадоў — з ліпеня 2001 году. Яшчэ ліквідуюцца аб'екты , якія спынілі сваю дзейнасць у час першых абласных гарадоцкіх «Дажынак — 2014» : цялятнікі ў в. Халамер'е і Марчанкі, а таксама марчанскі склад запчастак. Яшчэ мусіць прыпыніць існаванне дом школы ў в. Палова — на краю Гарадоцкага раёна і чатыры буравыя свідравіны. Таксама неабходна уладам ліквідаваць і артэзінскую скважыну ў в. Астраўляны, дзе нарадзіўся наш славуты зямляк Канстанцін Вераніцын.

Такая дзейнасць зараз неабходна мясцовай уладзе, каб навесці адносны парадак на гарадоцкай зямлі. Зямлі, якая абязлюдзіла і зарастае хмызняком з рознымі інвазівамі: баршчэўнікам Сасноўскага, сумнікам канадскім і г.д.

Але надзея ёсць! Да нас завітваюць інвестары! Гэтыя адчайныя, мужныя людзі з іншага краю свету плануюць з прыбыткам вырошчваць у раёне і міскантус для экалагічнага паліва, і кіноа для віскі і г.д.

Толькі ці спраўдзіцца гэта? І калі?

Л. Антонаў

ЗНАЧНА БОЛЬШ НАВІНАЎ ПРА ГАРАДОК НА HARADOK.INFO

РЭЗАНАНС

З ЗАМЕНАЙ СПРАВІЛІСЯ ХУТКА

"Як хутка пры чатырохдзёнцы камунальнікі заменяць 30 метраў цеплатрасы на вуліцы Гагарына?" – пад такой назвай на сайце http://haradok.info 6 верасня быў размешчаны крытычны матэрыял такога зместу.

"Па савецкай традыцыі, да якой зараз вяртаецца Беларусь, перад ацяпляльным сезонам жыхароў дома 30б па вуліцы Гагарына зноў пазбавілі гарачай вады. Цеплатрасу да кааператыўнага дому вырашылі ўсё ж капітальна адрамантаваць у верасні.

У чацвер жыхары нашага дому пераважна ўжо людзі сталага ўзросту марна круцілі краны з гарачай вадой — ішло толькі смактанне паветра і ўсё. Наша адказная па дому паведаміла, што камунальнікі вырашылі меняць цеплатрасу да дому.

Гэта добра. Наша цеплатраса эксплутавалася амаль трэць стагоддзя і яе ізаляцыя засталася яшчэ з тых часоў — ад Савецкага Саюзу. Бо дакладна 30 гадоў таму ў жніўні 1991 году мы, маладыя гарадкачане, засялялі кватэры ў кааператыўным доме ад Гарадоцкай птушкафабрыкі, які будавалі на свае грошы. І добра будзе калі камунальнікі хутка заменяць гэты кавалак састарэлай трасы на сучасныя матэрыялы. Толькі як будзе хутка?

Трасу закрылі ў чацвер, а ў пятніцу на ёй ніхто не працаваў! Бо цяпер у Гарадку, як і ў іншых райцэнтрах камунальнікі маюць толькі чатырохдзённы тыдзень (тот які маюць працоўныя ў цывілізаваных краінах). А ў бюджэта ж няма сродкаў, каб плаціць за пяць дзён працы....

Гэты ж рамонт у верасні мне падаецца экспромтам не вельмі кампетэнтных кіраўнікоў — ад вобласці да Гарадоцкага прадпрыемства кацельных і цеплавых сетак. Бо ў жніўні месяцы планава кацельная на Гагарына спыніла сваю працу для прафілактычнай падрыхтоўкі да ацяпляльнага сезону і у мікраараёне не было цёплай вады. Калі б па цывілізаванаму падыходзіць, то тады і варта было пачынаць замену цеплатрасы да дому 30б. Але пачалі 2 верасня.

Цяпер, калі восень з самага пачатку заявіла нізкай тэмпературай, зусім не камфортна жыхарам сталага ўзросту застацца без гарачай вады.

Калі ж заменяць 30 метраў цеплатрасы? Гэта залежыць ад прафесійнай падрыхтаванасці адказных асобаў, як Гарадоцкага прадпрыемства кацельных і цеплавых сетак, так і Гарадоцкага райвыканкаму.

Мяркую, што для начальніка аддзела архітэктуры і будаўніцтва, жыллёва камунальнай гаспадаркі Гарадоцкага райвыканкаму Тацціяны Пушковай або асобы якая яе замяшчае будзе гонарам увесці ў эксплуатацыю гэты кавалак цеплатрасы ўжо на наступным тыдні 10 верасня. Бо кавалак яе ж зусім маленькі...

Леанід Гаравы

<u>Ад рэдакцыі:</u> Цеплатрасу замянілі хутка. Ужо 10 верасня падалі гарачую ваду, а потым завяршалі працу яшчэ дзён дзесяць. Але 24 верасня нарэшце гарачая вада прыйшла ў кватэры дома 30б.

АУКЦЫЁН

БУДЫНКІ ЗА БАЗАВУЮ ВЕЛІЧЫНЮ

Восем будынкаў за восем базавых велічынь прадаюць у Гарадоцкім раёне. Яшчэ трэба кампенсаваць выдаткі на дакументы і за зямлю.

Камітэт «Віцебскаблмаёмасць» праводзіць аукцыён па продажы маёмасці Гарадоцкага райвыканкама, якая знаходзіцца ў каля вёскі Сцяпанавічы. Сельскагаспадарчыя пабудаванні прадаюцца па мінімальным кошце за адну базавую велічыню адным лотам. Усяго на наступным тыдні прадаецца маёмасць па 19 лотах з розных раёнаў Віцебскай вобласці.

Пасля закрыцця КУПСГК «Сцяпанавічы» ў 2018 годзе зараз дайшла чарга да мінімальнага кошту гэтай маёмасці, якая стваралася з 1965 года па 1986 год і якой зараз валодае Гарадоцкі райвыканкам. Гэта такая маёмасць: два цялятніка, МТФ на 400 галоў, склад-кармацэх, сянажная яма, дзве пляцоўкі, пад'езд да МТФ на 400 галоў, а таксама каналізацыйная і вадаправодная сеткі. Таксама набываецца пакупніком і зямельны ўчастак з кадастравым нумарам 221886200001000059 для

(працяг на стар. 2)

АУКЦЫЁН

(пачатак на стар. 1)
будаўніцтва і абслугоўвання жывёлагадоўчых памяшканняў, плошчай 3,9717 га, тэрмінам арэнды на 50 гадоў.

Магчымае выкарыстанне гэтых пабудоў — для вядзення сельскагаспадарчай вытворчасці. Аўкцыён адбудзецца «22» верасня 2021 г. а 15-й гадзіне ў будынку камітэта «Віцебскаблмаёмасць» па адрасе: г. Віцебск, вул. Праўды, 38.

Абавязковая ўмова аўкцыёну: ажыццяўленне пакупніком прадпрымальніцкай дзейнасці з выкарыстаннем набытага нерухомай маёмасці і (або) пабудаванага пасля яго зносу, не менш аднаго года, пачынаючы не пазней за 24 месяцаў з моманту заключэння дагавора куплі-продажу.

Умова продажу аб'ектаў: кампенсацыю пакупніком балансатрымальнікаў выдаткаў на афармленне дакументаў на аб'ект у суме 7.332,14 рубля на працягу трыццаці каляндарных дзён з дня заключэння дагавора куплі-продажу.Пра іншыя умовы варта чытаць на сайце камітэта «Віцебскаблмаёмасць»

Умовы прадастаўлення зямельнага ўчастка такія.

Па першае, на працягу двух месяцаў з дня заключэння з Гарадоцкім раённым выканаўчым камітэтам дагавораў арэнды зямельнага ўчастка, але не пазней за тры месяцы з дня зацвярджэння ва ўстаноўленым парадку пратакола аб выніках аўкцыёну, звярнуцца ў Гарадоцкае бюро рэспубліканскага унітарнага прадпрыемства "Віцебскае агенцтва па дзяржаўнай рэгістрацыі і зямельным кадастры "па дзяржаўную рэгістрацыю ўзнікнення правоў на зямельныя ўчасткі.

Па другое, прыступіць да выкарыстання зямельных участкаў ва ўстаноўленыя тэрміны з дня дзяржаўнай рэгістрацыі ўзнікнення права арэнды зямельных участкаў у адпаведнасці з мэтай і ўмовамі іх прадастаўлення .

Па трэццяе, выконваць абавязкіарандатаразямельнага ўчастка, устаноўленыя дагаворам арэнды і Кодэксам Рэспублікі Беларусь аб зямлі, уключаючы ажыццяўленне мерапрыемстваў па добраўпарадкаванні тэрыторыі аб'ектаў.

Па чацвёртае, пры неабходнасці ажыццяўлення рэканструкцыі капітальных пабудоў: 1. папярэдне аформіць архітэктурна-планіровачнае заданне і тэхнічныя ўмовы для інжынерна-тэхнічнага забеспячэння рэканструкцыі; 2. атрымаць у Гарадоцкім раённым выканаўчым камітэце дазвол на правядзенне праектна-пошукавых работ і рэканструкцыю;3. распрацаваць адпаведную праектную дакументацыю; 4. забяспечыць выкананне будаўнічых работ па рэканструкцыі аб'екта ў тэрміны, вызначаныя зацверджанай ва ўстаноўленым парадку праектнай дакументацыяй; 5. зміняць і зарэгістраваць ва ўстаноўленым парадку прызначэнне капітальных пабудоў і зямельных участкаў у адпаведнасці з фактычным выкарыстаннем набытых аб'ектаў нерухомай маёмасці пасля рэканструкцыі.

Для ўдзелу ў аўкцыёне запрашаюцца: юрыдычныя асобы і індывідуальныя прадпрымальнікі Рэспублікі Беларусь, а таксама замежныя юрыдычныя асобы, грамадзяне Рэспублікі Беларусь, замежныя грамадзяне, асобы без грамадзянства, якія мусяць выканаць патрабаванні дзеючага заканадаўства для ўдзела ў аукцыёне, уключаючы ўнясенне сумы задатка да падачы заявы.

Заявы на ўдзел у аўкцыёне прымаюцца ў працоўныя дні з 8.00 да 13.00 і з 14.00 да 16.00, апошні дзень прыёму дакументаў 2021/09/20 да 16.00 па адрасе: г. Віцебск, вул. Праўды, 38, каб. 302.

Заключная рэгістрацыя ўдзельнікаў адбудзецца 22 верасня з 14.00 да 15.00. Да ўдзелу ў таргах не дапускаюцца ўдзельнікі, якія не прайшлі заключную рэгістрацыю.

Аўкцыён праводзіцца ў адпаведнасці з Палажэннем аб парадку арганізацыі і правядзення аўкцыёнаў, зацверджаным Пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 11.03.2010 № 342. Пераможца аўкцыёну — ўдзельнік, які прапанаваў найбольшую цану. Арганізатар аўкцыёну мае права адмовіцца ад правядзення аўкцыёну ў любы час, але не пазней чым за 3 дні да даты яго правядзення

Л. Антонаў

ШКОЛУ – ЗА БАЗАВУЮ ВЕЛІЧЫНЮ

Школу ў Гарадоцкім раёне прадалі на аўкцыёне за базавую велічыню для аграсядзібы.

Школу спрабавалі прадаць з 2017 года, за гэты час яна 8 разоў выстаўлялася на аўкцыён. У выніку школа прададзеная за 121 руб. адзінаму пакупніку - фізічнай асобе, жыхару Маскоўскай вобласці Расійскай Федэрацыі. У будучыні тут плануюць адкрыць аграсядзібу.

Таксама праз аўкцыён было рэалізавана будынак КПП, размешчанае побач з трасай М1 у д.Жабыкі Дубровенскага раёна.

Аб'ект выстаўляўся на аўкцыён у 4-ы раз і быў прададзены за 5659 руб. адзінаму пакупніку - прыватнай арганізацыі з Аршанскага раёна. Новы ўладальнік плануе размясціць у будынку офіс страхавой кампаніі.

Л. Антонаў

ВЫШУК

БЫВШИЙ ДИРЕКТОР ВОЦОР РАЗЫСКИВАЕТСЯ

В розыск объявлен Илья Смунев — бывший директор ВОЦОР по ЗВС. Это собственник лыжеролерной трассы и гостиницы в Городке.

Витебский шансонье и спортивный функционер Илья Смунев объявлен в международный розыск в связи с уголовным делом. Про это пишет Сяржук Серабро в «ННВ»

В интернет появилась информация о том, что известный в городе певец Илья Смунев, якобы скрылся от следствия после допроса по делу другого витебского чиновника.

На запрос «ННВ» из Министерства внутренних дел Российской Федерации пришел ответ, что 44-летний гражданин Беларуси уроженец Витебска Илья Николаевич Смунев действительно находится в розыске по уголовной статье.

С 2011 года Илья Смунев возглавлял Витебский центральный спортивный комплекс. Затем он стал директором Витебского областного центра олимпийского резерва по зимним видам спорта, на этой должности у него и начались проблемы.

В городе господин Смунев более всего известен, как автор песни «Витебск», в свое время часто крутившейся на местных частных телеканалах. Начало творческой карьеры Ильи Смунева было связано с так называемой «блатной лирикой», говорят, даже в упомянутой выше песни вместо не очень понятны строк «Вяжет ноги мне трава, у нее на то права» изначально содержалось вполне логичное «Вяжут руки мусора, есть у них на то права».

Как бы то ни было, позже вместо песен, посвященных бандитским разборкам, у него появились произведения, посвященные патрульно-постовой службе милиции и работе следователей.

Апофеозом творчества витебского шансонье стал клип «Куды батька — туды я», созданный им в 2015 году во время очередных президентских выборов.

Сяржук Серабро
"ННВ"

ЭКАЛОГІЯ

СРАЗУ НАШЛИ ТОЛЬКО ДВОИХ

Четверо грибников во вторник потерялись в Витебской области, из них трое в Городокском районе.

Во вторник, 14 сентября, в лесах Витебщины потерялись четыре человека: в Россонском районе пропал пенсионер, а Городокском районе — семья из двух человек и еще одна женщина.

Семья из Витебска — 62-летний мужчина и 65-летняя женщина — заблудились в лесу у деревни Козловичи Городокского района. В 10:32 они позвонили спасателям, найти грибников удалось примерно через два часа.

В том же районе, но в лесу у деревни Хвощно полтора часами ранее заблудилась 62-летняя женщина. Несмотря на организованную поисковую операцию, найти грибницу до наступления сумерек не удалось. Сегодня поиски продолжились.

Также в тот день безуспешно искали 83-летнего пенсионера в лесу у деревни Ровное Поле Россонского района. Его также не смогли найти и вечером прекратили поиски. Поисковая операция продолжается сегодня, сообщается пресс-службой МЧС.

Сяржук Серабро
vitebsk.cc

ТУРЫЗМ

РЭКОРДНАЯ ВЕЛАВАНДРОЎКА НАШАГА ЗЕМЛЯКА

У Цэнтры дзяцей і моладзі Андрэй Сіняўскі прэзентаваў відэафільм пра сваю рэкордную велавандроўку ў Карэлію.

23 верасня ў Гарадоцкім Цэнтры дзяцей і моладзі, ў праграме Тыдня турызма Гарадоцкага раёна для аматараў велавандровак і веласпорту адбылася сустрэча з Андрэем Сіняўскім. Наш вядомы велавандроўнік сваім відэафільмам фактычна падвёў вынікі рэкорднай паездкі ў Карэлію праз Пскоўскую, Наўгародскую, Ленінградскую губерніі і назад у Санкт-Пецярбург.

Напачатку сустрэы вядучы спецыяліст сектара спорту і турызму Гарадоцкага райвыканкаму А.І. Грыгор'ева распавяла пра мэты і мерапрыемествы Тыдня турызма Гарадоцкага раёна, прысвечанага Сусветнаму дню турызма, які штогод адзначаецца 27 верасня. Леанід Гаравы супрацоўнік ТІЦ ДУ «РФСК «Гарадок» распавёў пра велатурызм у свеце і ранейшыя велавандроўкі А. Сіняўскага па Беларусі і за яе межамі.

Таварыш Сіняўскі распавёў, што гэты велапаход пачаўся з нашага Езярышча і доўжыўся ў жніўні 27 дзён, меў працягласць аж 2260 км з перападам вышынь аж 45 км, а завяршыўся ў Прыазерску каля Санкт-Пецярбурга.

Андрэй падрабязна каментаваў відэафайлы, якія адлюстроўвалі яго паход. Гледачы пабачылі завочна прыгожыя мясціны Пушкінскіх гор, крэпасць 14 стагоддзя ў Ізборску, Пскова-Пячорскі манастыр 15 стагоддзя, крэмль Пскова і яго славутыя мясціны, Вялікі Ноўгарад і іншыя прыгожыя мясціны па маршруту велавандроўкі.

Не менш прыгожа было Анежскае возера і Петразаводск, дзе Андрэй сустрэўся з лідэрам мясцовых велатурыстаў Уладзімірам Пашковым, які 40 гадоў займаецца велавандроўкамі. Гасцінны гаспадар запрасіў Андрэя ў госці і пачаставаў і лазняй, і мясцовымі карэльскім прысмакамі з марошкі.

Пасля Петразаводска былі і Ладажскае возера, і вадаспады, і мрамарны кар'ер Рускеала, дзе з 18 стагоддзя дабывалі мрамар для палацаў Пецярбурга, а таксама мыс Імпіміемі з возерам Імпіламп. Увесь час тут сустракаліся малыя, як правіла без вытока лясныя азёры, якія ў Карэліі і Фінляндыі называюць па руску — ламба (ламбіна, лямбушка).

Пасля фініша велавандроўкі ў Прыазёрным Андрэй Сіняўскі яшчэ два дні прысвяціў знаёмству з Санкт-Пецярбургам і Петэргофам, а потым з Віцебскага вакзала вярнуўся ў Гарадок.

Прысутныя гледачы, якіх было каля 20 чалавек з цікавасцю распытвалі Андрэя пра велавандроўку, падрыхтоўку да яе і г.д., як пад час прэзентацыі, так і пасля завяршэння. Прэзентацыя прайшла ў незмушанай абстаноўцы пры узаемапавазе і высокаякасна.

Напрыканцы сустрэчы Леанід Гаравы, інструктар-метадыст па турызму, ад імя прысутных, сектара спорту і турызму Гварадоцкага райвыканкама і ДУ «РФСК «Гарадок» падзякаваў Андрэя Сіняўскага за вельмі прафесійную прэзентацыю вандроўкі і уручыў Падзяку, буклеты і сувенір аб сустрэчы.

Л. Антонаў

Фота тут: haradoktour.by

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

НАРОДНАЕ АДЗІНСТВА ПРАЗ ГІСТОРЫЮ З ГЕАГРАФІЯЙ

У тым, што ўкраінскі народ пасля распаду СССР абраў курс хутчэй перпендыкулярны, чым паралельны курсу свайго паўночнага суседа, сумнявацца не даводзіцца. Але чаму? Што перашкаджае беларусам гэтак жа ўсвядоміць згубнасць любога палітычнага збліжэння з Расіяй?

У 2003 годзе ў выдавецтве «Время» (Масква) выйшла кніга другога прэзідэнта Украіны Леаніда Кучмы «Украіна — не Расія». За васямнаццаць гадоў, што мінулі з таго часу, яе актуальнасць толькі ўзрасла, што і пацвердзіў апублікаваны 12 ліпеня 2021-га артыкул прэзідэнта Расіі Уладзіміра Пуціна «Аб гістарычным адзінстве рускіх і ўкраінцаў».

Колькі прэзідэнтаў — столькі і меркаванняў. Калі Кучма імкнуўся даказаць, што ў дзвюх краін розныя гістарычныя лёсы, то яго апанент не сумняваецца ў адваротным. Ён перакананы, што рускія і ўкраінцы — гэта дзве часткі адзінага народа. Пра гэта, на думку Пуціна, сведчыць тысячагадовая гісторыя. Такім чынам, адмова ад адзінства раўнасільная адмове ад сваіх гістарычных каранёў. Таму ўжо ў пачатку артыкула гучыць магутны акорд: «І расіяне, і ўкраінцы, і беларусы — нашчадкі Старажытнай Русі, якая з'яўлялася найбуйнейшай дзяржавай Еўропы».

Гісторыя з геаграфіяй

Не бяруся сцвярджаць, што захапленне гістарычнымі паралелямі прыносіць больш шкоды, чым карысці. Аднамерных ісцін у гуманітарнай сферы не бывае, таму нават самую аргументаваную выснову не варта разглядаць у якасці канчатковай.

Але дадзім двум былым калегам магчымасць працягваць абмен аргументамі, і звернем свой погляд не на Расію, а на Украіну. У тым, што ўкраінскі народ пасля распаду СССР абраў курс хутчэй перпендыкулярны, чым паралельны курсу свайго паўночнага суседа, сумнявацца не даводзіцца. Але чаму? Што перашкаджае беларусам гэтак жа ўсвядоміць згубнасць любога палітычнага збліжэння з Расіяй?

Калі звяртацца да вытокаў, то гісторыю заўсёды варта пачынаць з геаграфіі. Беларусам у гэтым сэнсе не пашанцавала. Сучасная беларуская дзяржава — самая вялікая па плошчы ў Еўропе сярод дзяржаў, якія не маюць выхаду да мора. Вось чаму нашы суседзі на Захадзе і поўначы — каталікі, у той час, як і сёння, і ў мінулым большасць беларусаў былі праваслаўнымі.

Для наладжвання эканамічных і культурных кантактаў па вадзе на працягу ўсёй гісторыі патрабавалася менш намаганняў, чым па сушы. І ў нашыя дні 70% сусветнага ВУП вырабляецца на адлегласці, не далейшай за 100 міль ад марскога ўзбярэжжа.

У часы Старажытнай Русі Кіеў стаў паўднёвым фарпостам на шляху з варагаў у грэкі. Воднага шляху, між іншым. Не стану паглыбляцца ў гісторыю, але становішча фарпоста ў перыяд прыняцця ўсходнімі славянамі хрысціянства спрыяла фарміраванню нацыянальнай ідэнтычнасці ўкраінцаў.

Яшчэ адзін прыклад на водную тэму — адносны поспех бальшавікоў пры збіранні з аскепкаў Расійскай імперыі яе савецкага аналага. У 1920-я гады ўключыць у яе атрымалася практычна ўсе тэрыторыі — акрамя тых, што былі населены прыхільнікамі каталіцызму і пратэстантызму (палякі, літоўцы, латышы і фіны).

Лідарам у фарміраванні нацыянальных ідэнтычнасцяў была Францыя, адкуль гэты від агульнасці стаў распаўсюджвацца па Еўропе. Балтыйскае мора не стала перашкодай на шляху чарговай сацыяльнай інавацыі.

Угнацца за палякамі і прыбалтамі ўкраінцы не маглі, тым не менш высокі ўзровень уключанасці нашых паўднёвых суседзяў у еўрапейскую культуру (асабліва на захадзе краіны) заўсёды выклікаў галаўны боль у Маскоўіі і яе гістарычных нашчадкаў.

Хто старое ўспомніць...

7 жніўня рэдакцыя «Мінскай праўды» апублікавала на першай старонцы карыкатуру, на якой каталіцкі крыж трансфармуецца ў нацысцкую свастыку. Год народнага адзінства, аднак. Адзінства не толькі «ябацькаў» і «пратэстуноў», але і прадстаўнікоў усіх канфесій. Зразумела, на ўмовах, вызначаных у Палацы Незалежнасці. Крок налева, крок направа прыраўноўваецца да здрады. Гэту няхітрую ісціну час бы і засвоіць.

Усім, хто захапляецца гісторыяй ВКЛ, варта перагледзець свае ўяўленні пра дабро і зло. У Саюзнай дзяржаве — іншыя каштоўнасці, і не ў апошнюю чаргу яны сфарміраваныя барацьбой са згубным уплывам Захаду.

У гэтым годзе — нагадаю тым, хто не памятае, — у Расіі адзначылі 800-гадовы юбілей дабравернага князя Аляксандра Неўскага.

Вось як апісвае галоўную заслугу князя спікер Дзяржаўнай думы РФ Вячаслаў Валодзін: «Ён тонка адчуваў галоўную небяспеку — яна ішла з Захаду, пагражала духоўнай смерцю народа, стратай незалежнасці. Ханскі Усход не пасягаў на нашу самаідэнтычнасць, не руйнаваў нашу веру, хоць гнёт яго быў цяжкім».

Вось так! Не больш і не менш. На думку спікера, які валодае загарадным палацам у стылі рускай сядзібы, народ-баганосец, выбіраючы паміж матэрыяльным і духоўным, на працягу ўсёй сваёй гісторыі перавагу аддаваў духоўнаму. Што не перашкодзіла баганосцу, па выразе рэлігійнага філосафа і публіцыста Васіля Розанава, ужо да канца 1918 года «паднасрацць». З кім не бывае! Але хто старое ўспомніць…

Прычына адрозненняў ляжыць на паверхні

Пра тое, што адзінства — залог незалежнасці і суверэнітэту, нам нагадваюць рэгулярна. Не стану спрачацца, без адзінства ні першае, ні другое немагчыма. Дасягнуць жа адзінства можна двума спосабамі.

Спосаб, які практыкуецца архітэктарамі беларускай мадэлі, палягае ў тым, каб падагнаць усіх пад адзіны стандарт і адбракаваць кожнага, хто не здолеў гэтаму стандарту адпавядаць.

Еўрапейскі спосаб іншы. Ён не выключае разнастайнасці. Ён яе вітае. Адзінства ж фарміруецца, па-першае, за кошт роўнасці ўсіх перад законам, па-другое, за кошт базавага кансэнсусу: згоды наконт курсу развіцця грамадства і дзяржавы.

Ва Украіне, расколатай на ўмоўныя Захад і Усход, з базавым кансэнсусам — праблема, што і дазволіла Расіі акупаваць Крым і частку тэрыторый Данецкай і Луганскай абласцей.

Тым не менш еўрапейскі выбар краіны на працягу ўсёй постсавецкай гісторыі падтрымлівала большасць украінцаў. Украіна — не Беларусь. Паводле апытання Усерасійскага цэнтру вывучэння грамадскага меркавання (ВЦИОМ), якое правялі летам 1991 года, канцэнтрацыя «чалавека савецкага» ў УССР складала 42%, а ў БССР — 69%.

Украіна — не Беларусь, што пацвярджаецца рэгулярнай зменай гаспадара прэзідэнцкага кабінета. Пры ўсёй культурнай блізкасці, агульнага паміж палітычнымі рэжымамі суседзяў няшмат. У Беларусі ўжо да канца 1996 года сфарміраваўся персаналісцкі аўтарытарны рэжым, які актыўна дрэйфуе ў бок неататалітарнага.

Палітычны рэжым ва Украіне — прыклад канкурэнтнай алігархіі.

Прычына адрозненняў ляжыць на паверхні. Беларуская мадэль трымаецца за кошт прамых і ўскосных расійскіх датацый. Хто забяспечвае іх паступленне — той іх і размяркоўвае. А хто за дзяўчыну плаціць, той з ёй і танчыць.

Ва Украіне ні знешняй, ні ўнутранай дамінуючай крыніцы даходаў не склалася. Адпаведна, невырашальнай аказалася і задача канцэнтрацыі палітычнай улады ў адных руках.

Вось чаму «каляровыя рэвалюцыі» сталі ва Украіне не выключэннем, а правілам. Перыядычная патрэба ў іх правядзенні ўзнікае не толькі ўнізе, але і ўверсе.

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
"Новы Час"

ДЗЕНЬ АДЗІНСТВА

СВЕТЛАНА КАЛИНКИНА: ТАК ЧТО МЫ ПРАЗДНУЕМ?

Единение — это не подравнять всех дубинками под единый стандарт, а научиться сосуществовать вместе ради общей цели — своего государства, пишет Светлана Калинкина.

Впервые Беларусь празднует День народного единства. Но сколько ни говори «сахар», во рту слаще не становится.

Если, назначая праздник на 17 сентября, имели в виду объединение Западной и Восточной Беларуси в 1939 году, то это радостная для государства, но по-человечески сложная для многих белорусов и белорусских поляков дата.

В моей семье, например, существует легенда, что прадед из Западной Беларуси очень хотел этого объединения и агитировал всю округу. Для конспирации он садил на воз местную чокнутую старуху и ехал к Ракову, к границе, за большевистскими листовками. Прадед хотел в Советы, потому что они обещали землю. Но обманули. Не дали.

И, конечно, мы можем поговорить про большой обман, но вряд ли это задумывалось, когда в нынешнем году учредили новый государственный праздник День народного единства.

Очевидно, что после президентских выборов под посылом «народное единство» имелся в виду период нынешний. Вот только новый праздник оказался от реальности еще дальше, чем обещания большевиков.

Ведь главный шаг к примирению и уходу от конфронтации так и не сделан. Я имею в виду политическую амнистию и прекращение репрессий. Оказывается, этому воспротивились силовики.

Как объяснил Юрий Воскресенский, они опасаются новой волны протестов, если те, кто уже сидит, не покаются и не признают свою вину. Поэтому никакой амнистии и не случилось.

Хотя весь цивилизованный мир нас к этому призывает, призывают лидеры религиозных конфессий, но — нет. Силовики опасаются... Будто государства создаются для них и под них...

Алгоритм думания людей в погонах — известный. В свое время они хотели закрыть ночные клубы и разрешить торговлю спиртным только с 9.00 до 22.00. Дай волю — так они ввели бы график, по которому людям позволено выходить из дома.

Ведь если заставить всех жить по командам «Направо!», «Налево!», «Кругом!», «Сесть!», «Встать!», то жизнь силовых ведомств становится намного проще. Только вот общества так выстраивать не получается. Сколько ни было в истории попыток — все заканчивались крахом. Потому что не желают мирные люди «Кругом!».

Не желают жить по команде.

Не хотят быть одинаковыми, усредненными, похожими...

Мы разные. Внешне, в привычках, в пристрастиях, в вероисповедании, в политических взглядах. И единение — это не подравнять всех дубинками под единый стандарт, а научиться сосуществовать в этой разности ради общей цели — своего государства.

Если десятки тысяч человек вынуждены бежать из страны — это разъединение. Если десятки тысяч прошли через тюрьмы или в них находятся — это чистки. Если в стране страшно высказать свое несогласие, свою позицию — это нечто, прямо противоположное примирению и единству.

Так, скажите, что мы празднуем?

Вот недавно по всем СМИ

(працяг на стар. 4)

ДЗЕНЬ АДЗІНСТВА

(пачатак на стар. 3)

прошла информация, что судья Фрунзенского района Минска по фамилии Бугук наказала минчанку Викторию Лёвину штрафом в 920 долларов в эквиваленте за бело-красно-белый цвет волос. За бело-красно-белую одежду наказывали, за носки, за трусы на балконе... Но чтобы за цвет волос?!

Это немыслимо для любой страны мира!!! Ну просто дикость!

Но ведь не останавливаются. И белорусский агитпроп уже открыто клеймит «нациками» и «фашистами» тех, кто за БЧБ. Причем идеологи уверены, что делают доброе дело, поступают по-государственному.

Но, господа-товарищи! А если по вашему примеру кому-нибудь придет в голову клеймить василек — неофициальный символ Беларуси и официальный символ нашего нового государственного праздника, Дня народного единства? Ведь именно василек являлся символом 22-й добровольческой кавалерийской дивизии СС «Мария Терезия»...

Вот только цветок ни в чем не виноват... Точно так же, как ни в чем не виноват бело-красно-белый флаг. Поэтому не надо по надуманному поводу делить белорусов на своих и врагов. Это точно не путь к единству.

Кстати, вы знаете, что по-научному василек называется centaurea — от слова «кентавр». Согласно древнегреческому мифу, цветок получил такое название после того, как с его помощью кентавр Хирон исцелился от яда змееподобного многоголового чудовища — Лернейской гидры — символа зависти, войн и раздора.

Вот бы и нам исцелиться, как в тех мифах!

Сегодня мы празднуем День народного единства, и именно василек — символ праздника. Но никакого единства нет. И в провластном лагере, и в оппозиционном одни разговоры: «Когда же прекратится эта охота на ведьм? Когда и кто исцелит нас от яда вражды?»

Увы, пока ни одного шага к этому не сделано.

Светлана Калинкина
Народная Воля

БЕЛАРУСЬ - РАСІЯ

«ЛУКАШЕНКО ПРИВЕЗ ПУТИНУ ПРОЕКТ КОНСТИТУЦИИ…»

Относительно успешные переговоры в Москве вдохновили Лукашенко на ужесточение антизападной и антиукраинской риторики, пишет Валерий Карбалевич. — Особенность нынешней, пятой в этом году, встречи Лукашенко и Путина заключалась в том, что заранее была назначена пресс-конференция по окончании переговоров двух лидеров.

…Нужного результата достигли достаточно просто: те вопросы, по которым стороны не пришли к согласию, были выброшены.

Но остается вопрос: что так долго обсуждали Лукашенко и Путин? О чем шел торг?

В СМИ появилась информация, что Минск просит кредит в размере 3 млрд долларов. Достигнута договоренность, что Россия предоставит Беларуси кредитную поддержку на сумму 630-640 млн долларов до конца 2022 года. Не очень большая плата за сдачу какой-то части экономического суверенитета. О компенсации за налоговый маневр ничего не говорилось.

Второй возможный вопрос для обсуждения из несколько другой области. Думаю, Лукашенко привез Путину проект Конституции не то чтобы для утверждения, а для того, чтобы выслушать оценку российского лидера. Эта версия навеяна странной паузой в так называемой «конституционной реформе». Проект Конституции был готов летом, и к 1 августа конституционная комиссия собиралась представить его Лукашенко. Затем появился новый срок — 1 сентября. Сейчас уже середина сентября, а о судьбе этого документа ничего не слышно. Все зависло.

Союзные программы

10 сентября в Минске Совет министров Союзного государства утвердил 28 союзных программ. Лукашенко и Путин подпишут их на заседании Высшего Госсовета 4 ноября. Государственные СМИ Беларуси и России твердят, что сделан исторический шаг на пути к интеграции. Кстати, сами эти союзные программы не обнародованы. Был показан только их список.

Каковы последствия этого события для суверенитета Беларуси? В независимых СМИ и социальных сетях даются диаметрально противоположные оценки. Одни говорят о конце белорусской государственности, другие оценивают эти документы как пустые бумаги.

Конечно, вопрос об угрозах суверенитету вполне актуален. Любые международныесоюзыегоограничивают. И чем теснее союз, тем больше политика государства проводится с оглядкой на партнера. Интеграция Беларуси с Россией настолько тесная, что любые новые шаги в этом направлении означают дополнительные ограничения суверенной политики.

Однако я не могу согласиться с теми, кто предсказывает конец суверенитета Беларуси. В упомянутых программах много декларативного, там говорится о «гармонизации», «унификации», «координации» и т. д.

Белорусская социальная модель с ручным управлением несовместима с унификацией макроэкономической политики и законодательства с Россией. Парадокс ситуации в том, что именно она может стать щитом на пути ограничения суверенитета страны.

Воинственная антизападная риторика

…В заявлениях Лукашенко 12 сентября на полигоне под Барановичами появилось много новых акцентов. Важной частью месседжа, который он послал различным адресатам, был сюжет, который можно условно назвать «Мы с Путиным». Это должно было придать дополнительный вес его воинственным угрозам в адрес Запада. Похоже, его сильно вдохновили недавние переговоры в Москве. Или, по крайней мере, он так хочет представить ситуацию.

По словам Лукашенко, Беларусь планирует закупить у России оружие на сумму более 1 миллиарда долларов, согласован перечень оружия, которое будет поставлено в Беларусь до 2025 года. Это около десятка самолетов, несколько десятков вертолетов Тор-М2, ракетные комплексы С-400.

Самое интересное, как Лукашенко обосновал необходимость поставок комплексов С-400:

«Как вы знаете, у нас и южное направление добавилось. Мы с белорусскими генералами и россиянами обсуждали эту тему. Нас начинают с юга подогревать. А что еще будет... Мы должны готовиться — 1200 км граница с Украиной. Поэтому нам придется закрывать и этот периметр. И мы вели как раз речь о том, что С-400 нам будет к месту».

С 2014 года руководство Беларуси настойчиво подчеркивало, что граница с Украиной — это граница мира. Лукашенко заверял, что может приехать на украинскую территорию не на танке, а на тракторе. Он гарантировал, что военной угрозы Украине со стороны Беларуси нет и не будет.

…Одновременно ультиматум был предъявлен Евросоюзу. Говоря о проблемах мигрантов на границе со странами ЕС, Лукашенко заявил: «Хотите жить безопасно — приезжайте. Определим место, будем встречаться, обсуждать эти вопросы. Но пока не будут сняты эти безмозглые санкции и унижение наших патриотичных людей, с ними разговаривать никто не будет».

То есть Лукашенко предлагает разрешение миграционного кризиса в обмен на снятие санкций. Вопрос об освобождении политзаключенных и урегулировании внутриполитического кризиса снимается с повестки дня Минска. Неудивительно, что Брюссель отказывается.

Судя по всему, сам Лукашенко не очень верит в эффективность своего ультиматума. Ведь потенциальных партнеров по переговорам не оскорбляют. Упоминая председателя Европейского совета Шарля Мишеля, он назвал политиков Запада «псами побитыми», «мерзавцами мелкотравчатыми, мелочными», а их позицию «безумной».

Вот такой диалог.

(скарочана)

Валер Карбалевіч
gazetaby.info

ПРАДПРЫМАЛЬНІЦТВА

«ШКОДА НА МІЛЬЯРДЫ ДОЛАРАЎ»

У ліпені Аляксандр Лукашэнка зноў даў заданне ўладам разабрацца з «каласальным афшорам» з ІП. Такая рыторыка не новая, і нядаўна ў сеціве з’явіўся праект паправак у Падатковы кодэкс, аднак пакуль невядома, ці сапраўдны гэта дакумент. А з 17 жніўня ў Мінску на няпэўны тэрмін спынілі рэгістрацыю ІП.

На думку экспертаў, навеўвядзенні ў апублікаваным дакуменце цалкам могуць аказацца сапраўднымі. Прынамсі, яны гармануюць з заявамі і паводзінамі ўладаў.

Еўрарадыё разабралася, у чым сутнасць змен для ІП і чаму яны негатыўна адаб’юцца на працы прадпрымальнікаў і эканоміцы ў цэлым.

Прыпыненне рэгістрацыі ІП наўрад ці звязанае са зменамі ў НК

Сярод меркаваных змен — забарона для ІП на выкарыстанне спрошчанай сістэмы падаткаабкладання. Стаўкі падаткаў па ССП складаюць 5% ад выручкі для тых, хто не плаціць ПДВ. І 3% для плацельшчыкаў ПДВ.

З прыняццем навеўвядзенняў ІП могуць быць пераведзеныя на агульную сістэму падаткаабкладання. Тады плаціць давядзецца ўжо 16% ад выручкі з вылікам расходаў. Таксама з’явяцца расходы на бухгалтара і ўскладніцца вядзенне дакументаў. Пры ССП адміністраванне нашмат прасцейшае.

З 2023 года можа быць адменены і адзіны падатак для большасці відаў дзейнасці ІП.

На думку сябра праўлення і эксперта Асацыяцыі падаткаплацельшчыкаў, дарадцы па падатковых пытаннях адвакацкага бюро «Гарэцкі і партнёры» Наталлі Зварано, спыненне рэгістрацыі ІП у Мінску не звязанае з магчымымі ўзмацненнямі жорсткасці падатковага заканадаўства для іх.

—Уладасцяхпрацягваюцьрэгістрацыю ІП. Хутчэй за ўсё, там сапраўды ёсць нейкая тэхнічная праблема. Магчыма, нейкае новае ПЗ усталёўвалася і нешта з ім пайшло не так. Па фактуры звязваць гэта з дакументам не бачу падстаў, — кажа Наталля Зварано. — Тое, што прапісана ў дакуменце, гісторыя даўняя і звязаная з выказваннем Лукашэнкі пра тое, што ІП выкарыстоўваюцца ў розных схемах мінімізацыі падаткаў.

Акрамя таго, на думку чыноўнікаў, арганізацыі, якія карыстаюцца ССП, робяць не такі вялікі ўнёсак у папаўненне бюджэту, хоць іх выручка дазваляе плаціць больш.

…ІП могуць стаць самазанятымі або юрасобамі

Тут у ІП два шляхі. Калі індывідуальныя прадпрымальнікі не захочуць пераходзіць на агульную сістэму падаткаабкладання, то давядзецца стаць самазанятымі.

Для самазанятых прымяняецца адзіны падатак. Яго велічыня ўсталёўваецца ў залежнасці ад віду дзейнасці і тэрыторыі, на якой вядзецца дзейнасць. Сумы ў месяц могуць вар’іравацца ад 9 рублёў да 143 рублёў.

Пры гэтым не ўсе ІП змогуць перайсці ў статус самазанятых, бо сферы дзейнасці для іх абмежаваныя. Рабочых месцаў для іншых самазанятыя таксама стварацы не могуць.

«Прапануюць перайсці з ІП у статус юрасобы»: новыя «фокусы» ад падатковай?

— Можам дапусціць, што пашырыцца катэгорыя самазанятых, — працягвае Наталля Зварано. — Ёсць другі шлях для тых, хто не хоча плаціць падаткі як фізасобы. Гэта стварэнне юрасобы, якая можа скарыстацца альбо агульнай сістэмай падаткаабкладання [з падаткам 16% ад прыбытку. — Еўрарадыё], альбо нейкім іншым спецыяльным рэжымам, калі можна на яго прэтэндаваць.

На думку эканаміста Яраслава Раманчука, меркаваныя змены — узмацненне жорсткасці патрабаванняў да ІП і тых, хто, з пункту гледжання ўлады, плаціць мала падаткаў.

— Гэтая норма актыўна абмяркоўваецца. Больш за тое, мяркуючы па паводзінах і па меркаванні Мінфіна і Савета Міністраў, яна ўжо практычна вырашаная загадзя. Тут, безумоўна, дамінуюць ваенна-ідэалагічныя, а не сацыяльна-эканамічныя фактары. Проста вырашана ўкачаць у асфальт і абмежаваць магчымасці такой арганізацыйна-прававой формы, як ІП, і яшчэ больш рэгуляваць дзейнасць ІП і самазанятых.

Эканаміст лічыць, што некалькі дзесяткаў тысяч прадпрымальнікаў вырашаць будаваць бізнес за мяжой. Іншыя будуць ісці ў ценявую эканоміку.

— Шкода ад гэтага будзе вылічацца не трыма адсоткамі ВУП, а значна больш сур’ёзнай сумай, якая ў доўгатэрміновай перспектыве перавышае мільярды долараў, — робіць выснову Яраслаў Раманчук.

(скарочана)

euroradio.by

Заснавальнік і рэдактар: Гаравы Леанід Антонавіч

Адрас рэдакцыі: 211573, г. Гарадок, вул. Гагарына, д.30Б, кв.16. E-mail: leo592202@gmail.com
Тэл. 8-02139-5-08-52, маб. + 375(29)6723842 (V),
Газета выдаецца з сакавіка 1998 г.

Падпісана да друку 28.09.2021 у 17.30
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на абсталяванні аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.